

Богъ. Помыслете каква мъка ще иматъ тамо грѣшниците, когато Богъ скрие своето лице во вѣки отъ грѣшниците: лице, дѣмамъ, толкова красно, щото привлича небесните Ангелы кѣмъ любовта, и всегда ги насыщава, и вынаги желаютъ да го видатъ. . . „Вонъ же желаютъ ангели приникнути“ (а) Каковъ животъ ще има грѣшникъ, като гледа толкова безчетъ сватїи да се радватъ въ рай, каквото богатїио гледаше Лазаръ въ Божїата пазва, а себе си окаянна да гори вѣчно въ Геенскїя пламень; Каковъ животъ ще има вѣднїио грѣшникъ, като се изгони отъ чинъа на ангелыте и на сватыите, и да сопребывава вѣчно со съз скоите непрїатели Демоны; Каковъ животъ ще има треокаяннїио грѣшникъ вынаги мѣчимъ, вынаги проклинаемъ, вынаги безчествѣемъ, и никога не се надѣва да се избави отъ мъките. Раскайвасе (пишманисе), гнѣвѣкасе жалостнїио грѣшникъ самъ на себе си, защото ималъ доволно время за покаянїе, а той отъ безмїето си презрѣлъ това време, и преминалъ го въ злы работы. Поманѣва сладите и упокоенїата, дето ги ималъ тѣка на томъ свѣтъ, и повече мѣ уранаватъ утробата: най първата и най главната негова мъка е, защо не може да заглади изъ паматѣта си първата и голема онаа добрина, сирѣчь Бога, когото изгѣби за привременната и свѣтовна похоть.

Да погледнїме съ съз ума си во Адъ, и да попытаме тамо осѣжденныте грѣшници, коа причи-

(а) ѿ. Петр. гл. ѿ.